

Eszközök és Források Értékelési Szabályzata

Szervezet neve: Neumann János Számítógéptudományi Társaság

Rövidített név : NJSZT

Szervezet címe : 1054 Budapest, Báthory utca 16.

Bírósági nyilvántartási szám: 01-02-0000418

Adószáma: 19815888-2-41

Gazdálkodási forma: Egyesület

Alapítás éve: 1968

A szervezet képviselői, egyben a beszámoló aláírására jogosult személyek:

Prof. Dr. Kovács Levente elnök
Malmos Katalin ügyvezető

Jelen szabályzatban nem szabályozott kérdésekben a 2000. évi C. tv. (számviteli törvény) , a 479/2016 (XII. 28.) Korm. rend és az egyéb kapcsolódó jogszabályok vonatkozó előírásai szerint kell eljárni. Felülvizsgálata és karbantartása a jogszabályi változások függvényében, de legalább évente történik.

Hatályos: 2026. június 23-tól

Malmos Katalin ügyvezető

Tartalom

Bevezetés

A szabályzat célja

Az értékelés fogalma, általános szabályai

Értékelési módok és eljárások

A mérlegben szereplő eszközök értékelése

A valutás, illetve devizás tételek értékelése

Az eszközök értékcsökkenése

Az eszközök értékvesztése

Az eszközök elszámolt terven felüli értékcsökkenésének és értékvesztésének visszaírása

Saját termelésű készletek értékelése

Forgatási célú értékpapírok értékelése

Pénzeszközök értékelése

Az aktív időbeli elhatárolások értékelése

A mérlegben szereplő források értékelése

Az induló tőke / jegyzett tőke értékelése

A tőkeváltozás / eredmény értékelése

A lekötött tartalék értékelése

Az értékelési tartalék értékelése

A tárgyévi eredmény alaptevékenységből / vállalkozási tevékenységből értékelése

A céltartalékok értékelése

A kötelezettségek értékelése

A passzív időbeli elhatárolások értékelése

Bevezetés

A számvitelről szóló 2000. évi C. törvény (Számv. tv.) 14. § (5) bekezdése alapján a Neumann János Számítógéptudományi Társaság a számviteli politika elválaszthatatlan mellékleteként elkészítette az eszközök és források értékelési szabályzatát.

A szabályzat célja

A Társaság a számviteli törvény előírásaival és a számviteli alapelvekkel összhangban, a Társaság adottságait és sajátosságait figyelembe véve, a választási lehetőségeket alkalmazva alakította ki az eszközeinek és forrásainak értékelési elveit. A kidolgozott értékelési előírások végrehajtásának részleteit jelen dokumentumban rögzítette, ezt hozzáférhetővé teszi az érintettek (a Társaság érintett vezetői és szakemberei, a választott könyvvizsgáló, az adóhatóság és egyéb érdekelt) számára.

A jelen szabályzat tartalmazza:

- a számviteli politika keretében hozott döntések gyakorlati végrehajtását, az eszközök és a források értékelési módszerét,
- minden, a mérlegben megjelenő eszköz és forrástétel értékelésére vonatkozó szabályt,
- minden olyan számviteli kérdés rendezését, amely szervesen hozzátartozik az eszközök és a források mérlegértékének meghatározásához

Az eszközök és források értékelési szabályzata a Társaság számviteli politikájának szerves része és szorosan kapcsolódik az

- eszközök és a források leltárkészítési és leltározási szabályzatához
- a Társaságnál alkalmazott számlarendhez

Az értékelés fogalma, általános szabályai

Az értékelés a Társaság tulajdonában, kezelésében lévő vagyontárgyak és azok forrásai mérlegértékének kiszámítására, meghatározására, ezáltal a számviteli nyilvántartásokban rögzítendő pontos értékek megállapítására szolgál.

Az értékelésnél a vállalkozás folytatásának számviteli alapelvéből [SZT.15. § (1)] kell kiindulni, ha ennek az alapelvnek az érvényesülését eltérő rendelkezés nem akadályozza, illetve a tevékenység folytatásának ellentmondó tényező vagy körülmény nem áll fenn [SZT. 46. § (1)].

Amikor a jelen szabályzat bekerülési értéket (beszerzési értéket, vagy előállítási költséget) rögzít, akkor az alatt a következőket kell érteni (SZT. 47–51. §):

Az eszköz bekerülési értékébe beletartozik minden olyan ráfordítás, amely az eszköz megszerzése, létesítése, üzembe helyezése érdekében az üzembe helyezésig, a raktárba történő beszállításáig felmerült, és az adott eszközhöz egyedileg hozzákapcsolható. Nem része a bekerülési értéknek a levonható előzetesen felszámított általános forgalmi adó összege, továbbá az általános forgalmi adóról szóló törvény szerint megosztott előzetesen felszámított általános forgalmi adó le nem vonható hányada. A beruházáshoz kapcsolódó, véglegesen kapott támogatás összege nem csökkenti az eszköz bekerülési értékét.

A bekerülési (beszerzési) érték részét képezi továbbá az eszköz beszerzéséhez szorosan kapcsolódó

- illeték [vagyonszerzés (ajándék, öröklés, adásvétel, csere után járó) illetéke],
- a jogszabályon alapuló hatósági igazgatási, szolgáltatási díj,
- az előzetesen felszámított, de le nem vonható általános forgalmi adó
- az egyéb hatósági igazgatási, szolgáltatási eljárási díj (környezetvédelmi termékdíj, szakértői díj), (nem jellemző a Társaságnál)
- a vásárolt vételi opció díja [a 47. § (12) bekezdésében, valamint a 61. § (2) bekezdésében foglaltak kivételével] (nem jellemző a Társaságnál)

A beszerzési érték részét képező tételeket a költségek felmerülésekor, a gazdasági esemény megtörténtekor, de legkésőbb az üzembe helyezéskor, illetve a raktárba történő beszállításkor kell számításba venni a számlázott, vagy kivetett összegben. Amennyiben a felmerülésig, a gazdasági esemény megtörténteig, az üzembe helyezésig, illetve a raktárba történő beszállításig a számla nem érkezett meg, illetve a fizetendő összeget az illetékes hatóság nem állapította meg, akkor az adott tétel értékét a rendelkezésre álló dokumentumok alapján (szerződés, piaci információk, jogszabályi előírás) kell meghatározni. Az így meghatározott érték és a ténylegesen számlázott vagy később módosított fizetendő összeg közötti különbözettel a bekerülési/beszerzési értéket kell módosítani a végleges bizonylatok kézhezvétele időpontjában, ha az eltérés jelentős.

Jelentősnek tekintjük, ha a különbözet összege a bekerülési értéket legalább 2%-kal (de minimum 20 ezer forinttal) módosítja. Amennyiben a különbözet összege nem jelentős és így nem módosítja az adott eszköz bekerülési értékét, annak összegét a végleges bizonylatok kézhezvétele időpontjában egyéb ráfordításként, illetve egyéb bevételként kell elszámolni.

Saját előállítású eszközök esetében bekerülési értéknek az előállítási költség számít. Az előállítási költségek közé azok a ráfordítások tartoznak, amelyek az eszköz előállítása, üzembe helyezése, bővítése, rendeltetésének megváltoztatása, eredeti állagának helyreállítása során közvetlenül felmerültek, az előállítással bizonyíthatóan szoros kapcsolatban voltak, továbbá az eszközre megfelelő mutatók segítségével elszámolhatók.

Saját előállítású eszközök a Társaságnál nem jellemzőek.

Valós érték: az az összeg, amelyért egy eszköz elcserélhető (eladható, illetve megvásárolható), vagy egy kötelezettség rendezhető megfelelően tájékozott, az üzletkötési szándékukat kinyilvánító felek között, a szokásos piaci feltételeknek megfelelően kötött (köthető) ügylet (szerződés) keretében. (Sztv.3.§ (9) 12. pont)

Piaci érték, amely

- aa) a tőzsdén jegyzett árfolyam, ha a pénzügyi instrumentum a tőzsdén forgalmazott és van tőzsdén jegyzett ára, árfolyama,
- ab) a két fél szabad megállapodása szerinti ár, ha a pénzügyi instrumentumnak nincs tőzsdén jegyzett ára, árfolyama, de tőzsdén kívüli piacon kialakult, a piaci ár tendenciáját megfelelően tükröző árajánlatokkal, illetve az üzleti év során történt értékesítés adataival rendelkezik, amely a piaci értékítéletet az értékelés időpontjában megfelelően jellemzi,
- ac) az előzőek hiányában a pénzügyi instrumentum összetevőinek, vagy hasonló pénzügyi instrumentumoknak a piaci ára alapján meghatározott érték (számított piaci érték) (Sztv.: 3. § (12))

A valós értéken történő értékelést a Társaság nem alkalmazza.

A számviteli törvény értelmében a mérlegbe csak olyan kötelezettség állítható be, amelyet a gazdálkodó magára nézve kötelezően elismert, mert a teljesítés megtörtént. Az eszközöket és a kötelezettségeket leltározással (mennyiségi felvétellel, egyeztetéssel) ellenőrizni és egyenként értékelni kell az Eszközök és Források Leltárkészítési és Leltározási Szabályzatában foglaltak szerint.

A szerződés elszámolási egysége: jogilag - a szerződés felek által meghatározott tárgya alapján - egy egységet képező - a megrendelővel kötött, a megrendelő által meghatározott jellemzőkkel rendelkező termék vagy szolgáltatás létrehozására és értékesítésére vonatkozó - szerződés egésze (a szerződés összes részteljesítése, összes teljesítési kötelme együttesen, függetlenül attól, hogy a szerződés egy vagy több részteljesítést, teljesítési kötelmet tartalmaz);

Az ugyanazzal a megrendelővel kötött előző pont szerinti szerződések egy csoportja, amennyiben:

- a szerződések csoportjának feltételeit egyetlen csomagban tárgyalták,
- a szerződések egymással annyira szoros kapcsolatban állnak, hogy valójában egy közös nyereséghányaddal rendelkező egyetlen projekt részeit képezik, és
- a szerződések egyidejűleg, vagy egymást szorosan követően valósulnak meg. [Sztv.: 3. § (11)]

Teljesítési fok: a tényleges teljesítésnek a szerződés elszámolási egységére meghatározott mértéke, amely a ténylegesen elvégzett munkáknak az elvégzendő összes munkához viszonyított – a számviteli politikában meghatározott módszer szerinti – arányát fejezi ki. [Sztv.: 3. § (12)]

Készültségi fok: a befejezetlen termelés vagy a befejezetlen szolgáltatás készültségének mértéke, amely a már elvégzett tevékenységeknek a félkész termék, illetve a késztermék (kész szolgáltatás) előállításához elvégzendő összes tevékenységhez viszonyított – a számviteli politikában meghatározott módszer szerinti – arányát fejezi ki. (Sztv.: 3. § (13))

A számviteli törvény 3. § (4) bek. 12. és 13. pontjának előírásai szerint a Társaság az esetlegesen felmerülő - projekt jelleggel elszámolandó - tevékenység teljesítési fokának, illetve készültségi fokának meghatározásához az elvégzett munka már felmerült tényleges költségeinek a szerződéses munka teljes becsült költségéhez viszonyított arányával kalkuláló módszert választja.

A vállalkozási jellegű munkák, illetve az olyan projekt elszámolások, amelyhez szerződés elszámolási egységén alapuló kalkulációt (teljesítési fok, illetve készültségi fok megállapításával) kellene végezni, a Társaságnál nem jellemzőek.

Értékelési módok és eljárások

A társaság a különböző időpontokban beszerzett, előállított, az azonos paraméterekkel rendelkező és általában csoportosan nyilvántartott eszközei és kötelezettségei értékelésekor a FIFO módszert alkalmazza. A Társaság a devizás bank és valutapénztár értékelésénél átlagárfolyamot alkalmaz.

FIFO (First In-First Out) módszer lényege: a számviteli törvényben meghatározott készletértékelési módszer szerint a legkorábbi beszerzésű (előállítású) készlet, eszköz kerül először felhasználásra, értékesítésre, következésképpen az időszak végén az eszközök között maradó tételek a legutolsó megvásárolt, előállított tételekből származnak.

Tartósnek minősítjük a számviteli törvény szerint a könyv szerinti érték és a piaci érték különbözete, ha az múltbeli tények vagy jövőbeni várakozások alapján legalább egy évig fennáll. E mellett a különbözetet tartósnek minősítjük – fennállásának időtartamától függetlenül – akkor is, ha az értékeléskor a rendelkezésre álló információk alapján véglegesnek tekinthető. [Szt. 46. § (4)].

A mérlegben szereplő eszközök értékelése (SZT. 57–59. §)

A befektetett eszközök a leírásokkal csökkentett és visszaírásokkal növelt beszerzési értéken kerülnek a Társaságnál nyilvántartásba vételre. Az eszközök értékcsökkenése az aktiválás napjától kezdődően kerül elszámolásra. Amennyiben az üzleti év mérleg fordulónapján az egyedi eszköz piaci értéke alacsonyabb a könyv szerinti értékénél (ha jelentős az érték különbség – 20 % eltérés), akkor az így mutatkozó veszteségjellegű különbözetet az amortizálandó (immateriális javak, tárgyi eszközök) eszközök esetében terven felüli értékcsökkenésként, minden más eszköz esetében pedig értékvesztésként számoljuk el.

A korábban elszámolt terven felüli értékcsökkenés és értékvesztés visszaírását (amennyiben az szükséges) az üzleti év mérleg fordulónapjára vonatkozó év végi értékelés keretében hajtjuk végre.

Követelések értékelése:

A követelést (ideértve a hitelintézetekkel szembeni követeléseket, a pénzeszközöket, a kölcsönként, az előlegként adott összegeket is) - függetlenül attól, hogy az a forgóeszközök, illetve a befektetett pénzügyi eszközök között szerepel - az elfogadott, az elismert, vagy a bíróság által jogerősen megítélt összegben, illetve a már elszámolt értékvesztéssel csökkentett, az értékvesztés visszaírt összegével növelt, könyv szerinti értéken mutatjuk ki.

A mérlegben az egyéb követelést a járó, az igényelt, a fizetett összegben, az átvett értéken, illetve a már elszámolt értékvesztéssel csökkentett, az értékvesztés visszaírt összegével növelt, könyv szerinti értéken kell kimutatni.

A pénzügyi lízinggel kapcsolatos követelés összege nem foglalja magában a pénzügyi lízinggel kapcsolatosan járó kamat összegét. Az ilyen címen felvett követelés összegét a megfizetett lízingdíjnak a lízingszerződésben meghatározott törlesztés összegével csökkentetten kell a mérlegbe beárlítani. A pénzügyi lízing keretében átadott, a részletfizetéssel, a halasztott fizetéssel értékesített és a szerződés szerinti feltételek teljesülésének meghiúsulása miatt később visszavett, a két időpont között a vevő által használt eszköz visszavételkori beszerzési értékeként az eszköz – a lízingbe adó, illetve az eladó által kiállított helyesbítő számviteli bizonylatban rögzített – piaci értékét, legfeljebb az eredeti eladási árát kell figyelembe venni.

Pénzügyi lízingtartozások a Társaságra nem jellemzőek.

Az eszközök és források értékelését a számviteli törvényben foglaltak szerint végezzük el.

Az értékhelyesbítés és a valós értéken történő értékelés tekintetében az alábbiak szerint járunk el:

- értékhelyesbítés [SZT. 58. § (5)]
 - vagyoni értékű jogok esetében **értékhelyesbítést nem alkalmazunk.**
 - szellemi termékek esetében **értékhelyesbítést nem alkalmazunk**
 - tárgyi eszközök esetében **értékhelyesbítést nem alkalmazunk**
- valós értéken történő értékelés (SZT. 59/A–59/F §)

- a Társaság gazdálkodásában előfordulhat, hogy pénzügyi instrumentumokkal rendelkezik
 - a könyveinkben a számviteli törvény szerint a valós értékelés körébe bevonható pénzügyi instrumentumok előfordulása esetén, azok értékelése tekintetében
- nem alkalmazzuk a valós értékelés módszerét**

A valutás, illetve devizás tételek értékelése (SZT. 60. §)

A külföldi pénzürtékre szóló követelést a bekerülés napjára, illetve a szerződés szerinti teljesítés napjára vonatkozó devizaárfolyamon átszámított forintértéken vesszük fel a könyvviteli nyilvántartásainkba. A mérlegben a külföldi pénzürtékre szóló követelést az elfogadott, az elismert devizaárfolyamnak a szerződés szerinti teljesítéskori (illetve mérlegfordulónapi), szerinti árfolyamán, illetve a már elszámolt, devizában meghatározott értékvesztés nyilvántartási árfolyamán csökkentett, az értékvesztés devizában visszaírt összegének a nyilvántartási árfolyamon számított értékével növelt, könyv szerinti értéken mutatjuk ki.

A mérlegben a külföldi pénzürtékre szóló követelést, az üzleti év mérlegfordulónapjára vonatkozó számviteli politikában meghatározott devizaárfolyamon (MNB által közzétett napi deviza árfolyam) átszámított forintértéken kell kimutatni.

A mérlegben a követelést a könyv szerinti értéken addig mutatjuk ki, amíg azt pénzügyileg vagy egyéb módon nem rendezték, illetve amíg azt el nem engedték vagy behajthatatlan követelésként le nem írták. A mérlegben az Szt. 3.§ (4) bekezdés 10. pontja szerinti behajthatatlan követelést nem lehet kimutatni a könyveinkben. A részben vagy egészében behajthatatlan követelést - devizakövetelés esetén a devizajogszabályok előírásainak megtartásával – legkésőbb a mérlegkészítéskor – a mérlegkészítés időpontjában rendelkezésre álló információk alapján – az üzleti év hitelezési veszteségeként le kell írni.

A valutapénztárban lévő valutakészlet, csekk, a devizaszámlán lévő deviza, a külföldi pénzürtékre szóló követelés, befektetett pénzügyi eszköz, értékpapír (együtt: külföldi pénzürtékre szóló eszköz), illetve kötelezettség forintértékének meghatározásakor az alábbiak szerint járunk el:

A valutapénztárban lévő valutakészletet és a devizaszámlán lévő devizát, a külföldi pénzürtékre szóló követelést, befektetett pénzügyi eszközt és értékpapírt a számviteli politikában rögzített választott árfolyamon (MNB által közzétett napi devizaárfolyam) mutatjuk ki.

Külföldi pénzürtékre szóló követelések a Társaságra nem jellemzőek.

Valuta és devizakészletek csökkenése esetén bekerülési értéként az értékek átlagárfolyamán számított forintértéket vesszük figyelembe.

Amennyiben a választott számlavezető hitelintézet adott napon belül többször is jegyez devizaárfolyamot, akkor az adott napi jegyzett árfolyamok közül a számviteli politikában meghatározott árfolyamot vesszük figyelembe. (az elsőként közzétett devizaárfolyamot használjuk)

A külföldi szállítónak devizában adott és a külföldi szállítóval még el nem számolt előlegek forintértékét a számviteli politikában rögzített választott árfolyamon mutatjuk ki. (MNB által közzétett napi devizaárfolyam)

A valutaeszközök, devizaeszközök és devizakötelezettségek mérleg fordulónapi értékelését az üzleti év zárásakor végezzük el.

A számviteli törvény előírási alapján a valutapénztárban lévő valutakészletnek, a devizaszámlán lévő devizának, befektetett pénzügyi eszköznek, értékpapírnak, illetve kötelezettségnek az üzleti év mérlegforduló napjára vonatkozó értékelése előtti könyv szerinti értéke és az értékeléskori forintértéke közötti különbözetet:

- amennyiben az összevontan veszteség, egyenlegében a pénzügyi műveletek egyéb ráfordításai között árfolyamveszteségként,
- amennyiben az összevontan nyereség, egyenlegében a pénzügyi műveletek egyéb bevételei között árfolyamnyereségként számoljuk el.

Az eszközök értékcsökkenése (SZT. 52–53. §)

Az értékcsökkenés az amortizálódó eszközök (immateriális javak, tárgyi eszközök) fizikai kopásának, erkölcsi avulásának pénzben kifejezett értéke.

Az immateriális javak és tárgyi eszközök terv szerinti értékcsökkenése – az egyedi értékelés elve alapján –, a használat várható idejének és tervezett maradványértékének figyelembevételével – a választott értékcsökkenési leírási módszerrel kerül elszámolásra.

Az értékcsökkenést az üzembe helyezés napjától kezdődően számoljuk el addig, amíg az eszköz könyv szerinti értéke el nem éri a maradványértéket, vagy a nulla forintot. Valamely eszköznek az állományból történő kivezetésekor az értékcsökkenést a kivezetés napjáig számoljuk el. Az üzembe helyezés időpontja az eszköz rendeltetésszerű használatának a kezdő időpontja, vagyis az az időpont, amikor az adott eszközt elkezdik a Társaság érdekében használni. (amely a Neumann Társaságnál általában megegyezik a beszerzés időpontjával)

Az üzembe helyezést üzembe helyezési jegyzőkönyvvel dokumentáljuk.

Az immateriális javaknak, a tárgyi eszközöknek a hasznos élettartam végén várható maradványértékkel csökkentett bekerülési (beszerzési, előállítási) értékét azokra az évekre osztjuk fel, amelyekben ezeket az eszközöket előreláthatóan használni fogjuk, és az értékcsökkenést ezen időszakra vonatkoztatva számoljuk el.

A 200 ezer forint egyedi beszerzési, előállítási érték alatti vagyoni értékű jogok, szellemi termékek, tárgyi eszközök bekerülési értékét a használatbavételkor értékcsökkenési leírásként egy összegben elszámoljuk.

Az értékcsökkenés számítás módszerei a számviteli politikában meghatározásra kerültek.

Az eszközök értékvesztése (SZT. 54–56. §)

Értékvesztést az alábbi esetekben számolunk el különösen:

- hitelviszonyt megtestesítő, egy évnél hosszabb lejáratú értékpapírok esetében, ha annak könyv szerinti értéke és piaci értéke közti veszteségjellegű különbözet tartós és jelentős összegű.
- vásárolt készletek esetében, ha azok könyv szerinti értéke jelentősen és tartósan magasabb, mint azok mérlegkészítéskor ismert piaci értéke.
- saját termelésű készletek esetében, ha azok könyv szerinti (előállítási) költsége jelentősen és tartósan magasabb, mint azok mérlegkészítéskor ismert várható eladási ára.

A vásárolt, illetve saját termelésű készletek a Társaság könyveiben nem jellemzőek.

- vevők, illetve egyéb adósok esetében a mérlegfordulónapon már esedékessé vált, de ki nem egyenlített tételek esetében, ha azokat a mérlegkészítés időpontjáig sem egyenlítették ki. A vevőket és adósokat a mérlegkészítéskor minősítjük, és minden esetben a minősítés alapján számolunk el a velük szemben a mérlegforduló napon fennálló követeléseinkre értékvesztést. A minősítés alapja az egyes vevőkről, illetve egyéb adósokról rendelkezésre álló információk: Egyedileg értékeljük az összes követelést és az alapján, a befolyás valószínűségét értékelve számoljuk el az értékvesztéseket (kis értékű követelések esetén ugyanezt a módszert követjük)
 - csődeljárás vagy felszámolási eljárás esetén: a csődbiztostól, vagy felszámolóbiztostól kapott értesítés alapján minősítünk
- ha a vevőknek vagy egyéb adósoknak a mérlegfordulónapon már lejárt tartozásai tekintetében ismert egy pontos, várhatóan meg nem térülő összeg, az adott vevő vagy egyéb adós tartozására vetített értékvesztés összegét ebben az összegben határozzuk meg.
- A tagdíjkövetelések értékvesztésének mértékét az adott tag egyedi minősítését elvégezve kalkuláljuk.
- kis összegű tartozásokkal rendelkező vevőket és egyéb adósokat nem kezeljük összevontan és elkülönítve
- fajlagosan kis értékű készleteket nem tartjuk nyilván elkülönített készletcsoportonként, esetleges értékvesztésük elszámolása nem különbözik az egyéb készletek esetében alkalmazott eljárástól

Az értékvesztés elszámolással kapcsolatban tartósnak az 1 évet meghaladó időtartam minősül.

Az értékvesztés elszámolással kapcsolatban jelentős összeg alatt 3000 Ft összeget értünk.

Fajlagosan kisértékű készlet alatt azokat a készleteket értjük, melyek egységnyi könyv szerinti értéke kisebb mint 1.000 Ft

Kis összegű követelésnek tekintjük a vevők vagy egyéb adósok esetében a lejárt követeléseknek az adott vevő vagy egyéb adós felé fennálló egyenlegét, amelynek összege nem haladja meg a 3000 Ft-ot

Az eszközök elszámolt terven felüli értékcsökkenésének és értékvesztésének visszaírása

Amennyiben az alkalmazott leírások (terven felüli értékcsökkenés, értékvesztés) miatt az eszközök könyv szerinti értéke jelentősen és tartósan alacsonyabb a piaci értéknél, ez elszámolt terven felüli értékcsökkenést, illetve értékvesztést visszaírással csökkentjük. A visszaírást maximum olyan mértékig alkalmazzuk, hogy a visszaírásban érintett eszköz könyv szerinti értéke ne legyen magasabb a nyilvántartásba vételkor megállapított bekerülési értéknél, illetve immateriális javak és tárgyi eszközök esetében a terv szerinti értékcsökkenés figyelembevételével meghatározott nettó értéknél.

Saját termelésű készletek értékelése [SZT. 62. § (2)]

A saját termelésű készletek (befejezetlen termelés, félkész-és késztermék, állatok) bekerülési értékét - azok felmerülése esetén - közvetlen önköltségen (SZT. 51. §) vesszük figyelembe. A közvetlen önköltséget utókalkulációval határozzuk meg.

A saját termelésű készletek a Társaságnál nem jellemzőek.

Forgatási célú értékpapírok értékelése

Az értékpapírok között az egy évnél rövidebb befektetési idejű, forgatási céllal, átmeneti, nem tartós befektetesként vásárolt kötvények, részvények, egyéb értékpapírok vételi értékét, továbbá a saját részvények, üzletrészek visszavásárlási értékét mutatjuk ki.

A tulajdoni részesedést jelentő befektetést, függetlenül attól, hogy az a forgóeszközök, illetve a befektetett pénzügyi eszközök között szerepel, bekerülési értéken, illetve a már elszámolt értékvesztéssel csökkentett, a korábban elszámolt értékvesztés visszaírt összegével növelt, könyv szerinti értéken mutatjuk ki [SZT. 64. § (1)].

A külföldi pénzürtékre szóló értékpapírt a bekerülés napjára, illetve a szerződés szerinti teljesítés napjára vonatkozó, választott pénzürtézet által közzétett devizaárfolyamon átszámított forintértéken vesszük fel a könyvviteli nyilvántartásba.

A külföldi pénzürtékre szóló értékpapírok a Társaságnál nem jellemzőek.

Pénzeszközök értékelése

A pénzeszközök a készpénz és a csekkek, az elektronikus pénz továbbá a bankbetétek értékét foglalják magukba.

A mérlegben a pénztár, csekkek értékeként az üzleti év mérlegforduló napján a pénztárban lévő forintpénzkészlet értékét, a valutakészlet (december 31-i MNB devizaárfolyammal átszámított) átszámított forintértékét, az elektronikus pénz értékét, a kapott csekkek értékét leltárral alátámasztva mutatjuk ki.

A mérlegben a bankbetétek értékeként az üzleti év mérlegforduló napján, a számlavezető hitelintézetnél elhelyezett forintbetét bankkivonattal egyező értékét, továbbá a devizaszámlán lévő deviza bankkivonattal egyező értékének - december 31-i MNB devizaárfolyammal átszámított - forintértékét mutatjuk ki.

A valutapénztárba bekerülő valutakészletet, a devizaszámlára kerülő devizát a bekerülés napjára, illetve a szerződés szerinti teljesítés napjára vonatkozó devizaárfolyamon átszámított forintértéken vesszük fel a könyvviteli nyilvántartásba, kivéve a forintért vásárolt valutát, devizát, amelyet a fizetett összegben kell felvenni, és amelynél a ténylegesen fizetett forint alapján kell a nyilvántartásba vételi árfolyamot meghatározni.

Aktív időbeli elhatárolások értékelése

Forintban felmerülő aktív időbeli elhatárolások értékelése könyv szerinti értéken történik, devizás aktív időbeli elhatárolások értéke fordulónapi MNB árfolyamon kerül kimutatásra.

Devizás aktív időbeli elhatárolások kimutatása a Társaságnál nem jellemző.

A mérlegben szereplő források értékelése

A saját tőkét, a céltartalékot, a kötelezettségeket és a passzív időbeli elhatárolásokat a mérlegben könyv szerinti értéken mutatjuk ki.

Az induló tőke / jegyzett tőke értékelése

Az induló tőke / jegyzett tőkét mind év közben, mind mérlegkészítéskor a könyv szerinti értéken értékeljük.

A tőkeváltozás / eredmény értékelése

A tőkeváltozás / eredményt mind év közben, mind mérlegkészítéskor könyv szerinti értéken értékeljük.

A lekötött tartalék értékelése

A lekötött tartalékot- annak felmerülése esetén - feloldásáig a mérlegben könyv szerinti értéken mutatjuk ki.

Lekötött tartalék kimutatása a Társaságnál nem jellemző.

Az értékelési tartalék értékelése

Értékelési tartalékot a Társaság nem mutat ki a könyveiben, értékhelyesbítést nem alkalmaz.

A tárgyévi eredmény alaptevékenységből / vállalkozási tevékenységből értékelése

A tárgyévi eredményt alaptevékenységből (közhasznú tevékenységből) a mérlegben könyv szerinti értéken mutatjuk ki. A tárgyévi eredményt vállalkozási tevékenységből - annak felmerülése esetén - a mérlegben könyv szerinti értéken mutatjuk ki.

Tárgyévi eredmény vállalkozási tevékenységből kimutatása a Társaságnál az alaptevékenységhez viszonyítva minimálisan jellemző.

A céltartalékok értékelése

Az esetlegesen képzett céltartalékokat a mérlegben könyv szerinti értéken szerepeltetjük.

Céltartalékok kimutatása a Társaságnál nem merült fel a korábbi években, így nem jellemző.

A kötelezettségek értékelése

A kötelezettségek lehetnek:

- hátra sorolt kötelezettségek **a Társaságra nem jellemzőek a hátra sorolt kötelezettségek**
- hosszú lejáratú kötelezettségek **a Társaságra nem jellemzőek a hosszú lejáratú kötelezettségek**
- rövid lejáratú kötelezettségek

A külföldi vevőtől valutában, devizában kapott és még a külföldi vevővel el nem számolt előlegek forintértékét a devizaműveletek végzésére felhatalmazott az adott ügyletet lebonyolító pénzügyi intézet által meghirdetett, a pénzügyi teljesítés napjára vonatkozó valuta-, devizavételi árfolyam alapján határozzuk meg. A devizában kapott előleget a számviteli politikában meghatározottak szerint átszámított összegben mutatjuk ki a mérlegben a szerződés szerinti teljesítést követő elszámolásig, az előleg visszautalásáig, illetve egyéb bevételként történő elszámolásáig.

A vevőtől forintban kapott előleget a ténylegesen befolyt összegben mutatjuk ki a mérlegben a szerződés szerinti teljesítést követő elszámolásig, az előleg visszautalásáig, illetve egyéb bevételként történő elszámolásáig.

Vevői előlegek (sem forintos, sem devizás) a Társaságra nem jellemzőek.

Az áruszállításból, a szolgáltatás teljesítéséből származó, általános forgalmi adót is tartalmazó

- forintban teljesítendő kötelezettséget az elismert, számlázott összegben,
- devizában teljesítendő kötelezettséget az elismert, számlázott devizaösszegnek a forintba átszámított összegében mutatjuk ki a mérlegben mindaddig, amíg azt pénzeszközzel, vagy egyéb módon ki nem egyenlítették.

A forintban felvett hitelt, kölcsönt a ténylegesen folyósított, illetve a törlesztésekkel csökkentett összegben, a devizában felvett hitelt, kölcsönt a ténylegesen folyósított deviza, illetve a törlesztésekkel csökkentett deviza forintba átszámított összegében mutatjuk ki a mérlegben.

Hitel / kölcsöntartozások a Társaságra nem jellemzőek.

A pénzügyi lízinggel kapcsolatos kötelezettség összegét a megfizetett lízingdíjnak a lízingszerződésben meghatározott törlesztés összegével csökkentetten állítjuk be a mérlegbe. Az ilyen címen felvett kötelezettség összege nem foglalja magában a pénzügyi lízinggel kapcsolatosan fizetendő kamat összegét.

Pénzügyi lízing tartozások a Társaságra nem jellemzőek.

A külföldi pénzügyi értékre szóló egyéb kötelezettséget a bekerülés napjára, illetve a szerződés szerinti teljesítés napjára vonatkozó devizaárfolyamon átszámított forintértéken vesszük fel a könyvviteli nyilvántartásba. A mérlegben a külföldi pénzügyi értékre szóló kötelezettséget az üzleti év mérlegforduló napjára vonatkozó devizaárfolyamon (MNB által közzétett devizaárfolyam) átszámított forintértéken mutatjuk ki.

A külföldi pénzügyi értékre szóló egyéb kötelezettségek a Társaságra nem jellemzőek.

Passzív időbeli elhatárolások értékelése

Forintban felmerülő passzív időbeli elhatárolások értékelése könyv szerinti értéken történik, devizás passzív időbeli elhatárolások értéke fordulónapi MNB árfolyamon kerül kimutatásra.

Devizás passzív időbeli elhatárolások kimutatása a Társaságnál nem jellemző.

Budapest, 2026. június 23.